

З а п я т а я .

315. Запятая ся употребляя:

1-во. За да раздѣли еднаквы чясти на едно прѣдложеніе, сир. два или повече подлога, прилога и сказуемы или опрѣдѣленія; като:

Пролѣтъ, лѣто, есень, зима сѧ четыре годишины врѣмени.

Богъ е вѣченъ, праведенъ, всемогущъ и вседоволенъ.

Той тебе помни, обычя, почита и хвали.

2-ро. Между двѣ еднаквы чясти въ едно прѣдложеніе, скачены по съязвѣ и, запятая не ся употреблява, кога-то тоя съязвѣ скачя направо двѣ-тѣ рѣчи, между кои-то ся намира; като: *чешкъ и пишкъ*. А кога-то съязвѣ и скачя рѣчъ-тѣ, предъ кои-то ся намира съ еднѣ отъ по-прѣдни-ты, тогава и прѣди него ся туря запятая; като: *Той завчера си продалъ ветхж-шкъ дрехлъ, и купилъ си новлъ. Тука и скачя: купилъ съ продалъ.*

Такожде прѣдъ съяззы и, ни, кога ся повторять, и прѣдъ и, иже а поставя ся запятая; като: *и роднины-ты и познайници-ши му обычяшъ го. Ни злато-то, ни слава-та прави чловѣка честишъ, а доволшаво-то.*

3-те. Прѣдъ съязвѣ или, кога-то съ него ся означивать рѣчи изяснителны, поставя ся запятая; като: *Землеописаніе, или наука за землж-шкъ.* А кога-то съязвѣ или показва раздѣленіе, не ся поставя прѣдъ него запятая; като: *Стоянъ или Никола е по-прилѣжашеленъ?* —

— и то. Оно е чисто.